

Festugen

Fortsættes side 16-18

» Festugen er ikke kun en fadølsfest. Det er også en kulturuge, hvor der sker meget andet, end at folk drikker øl.
Der er god musik, kunst og teater.

Martin Bonde Christensen

formand for Økumenisk Ungdom - til Kristeligt Dagblad den 7. august 2010

Udtryk gør

■ En håndfuld flygtninge fra M/S "Anton", der ligger i Århus Havn, er rundt på gader og torve i Århus. De øvrige er ladet tilbage på fiskekutteren i havnen, hvorfra man både oplyser om verdens fattigdom og om at hjælpe med naturskånsomt fiskeri over hele verden.

ERLING VESTER JACOBSEN

erling@jp.dk

På vej ind til Århus Havn mødte fiskekutteren "Anton" et forlist flygtningeskib.

»Vi reddede de fleste. Nu er der en 15-16 stykker oppe i byen, og resten af de 70, vi reddede, er her om bord,« fortæller "Antons" skipper, Knud Andersen.

Vi står mellem godt 50 af billedhuggeren Jens Galschiøts bronzeskulpturer af flygtninge på dækket af "Anton".

Knud Andersen er fiskekipper. Men det, han fortæller, er en skipperskrone. For han er også formand for foreningen "Levende Hav", og han og hans besætning sejler rundt med "Anton", der lige nu er udstyret med Jens Galschiøts fascinerende skulpturer, mellem danske havne for at skabe interesse for naturskånsomt fiskeri.

Sans for detaljen

Figurerne, eller rettere torsoerne på stativ, iklädt farverigt tøj, er modelleret med sans for detaljerne. Ansigtene er ikke blot forskellige, de har også ansigtstræk, der placerer nogle med oprindelse i

Asien, andre i Mellemøsten og en del i Afrika.

Når man går tæt på ansigtene, har de alle et udtryk, som ville de fortælle en historie. Men den må betragteren selv fantasere sig til.

»Vi kommer ikke med et indlæg i flygtningedebatten. Vi arbejder derimod for, at vi skal undgå, at flygtningestrømmene fortsætter,« siger Knud Andersen.

Galschiøts knytnæve

Fiskekutteren med de mange bronzeskulpturer, der er klædt i farvede tæpper, er – som andre af Jens Galschiøts skulpturer – en installation, der på én gang er imponerende flot og samtidig virker som en knytnæve i et blåt øje:

Med et enkelt blik på fiskekutteren og dens ekstra besætning sættes der tanker i gang hos beskueren, som ord ikke kunne gøre med tilsvarende effekt.

Reaktionerne fra publikum er meget forskellige.

En af de mere usædvanlige kommer fra et ungts par:

»Jeg troede, at det var en tøjbutik. Derfor ville jeg se nærmere på skibet,« siger Henriette Bøgebjerg Hansen.

Hendes kæreste, Bjarke Johansen, er selv fisker, og han blev draget mod skibet af faglig interesse.

Misforståelsen om, at "Anton" skulle være en sejrende tøjbutik, har skipperen aldrig mødt før.

»Men det er fint. Uanset hvad det er, der fanger publikums opmærksomhed, er det godt.«

Det gode skib "Anton" fortæller i danske havne om foreningen "Levende Hav". Undevejs redder skipper nogle af kunstneren Jens Galschiøts "flygtninge". Fotos: Helle Arensbak

Han tilføjer, at Jens Galschiøt har købt flygtningeskulpturerne klædedragter på et marked i Sydfrankrig.

Knud Andersen og "Levende Hav" har tidligere arbejdet sammen med Jens Galschiøt.

»Og på en eller anden måde opstod ideen om at lave "Anton" om til et flygtningeskib. Vi gør det for at skabe opmærksomhed om fattigdom og om bekæmpelse af fattigdommen. Vores mål er ikke at se på flygtningeproblemerne, men at tage fat i de problemer, der er grundlaget for, at folk flygter,« siger Knud Andersen.

Og det, han og hans besætning har forstand på, er fiskeri.

»Vi har bl.a. været med til at organisere skrubbe-fiskeri i Aralsøen i Sibirien. Efter at der kom saltvand i søen, blev der sat skrubber ud fra Sortehavet, men fiskerne ved Aralsøen, der var vant til ferskvandsfiskeri, kendte ikke til, hvordan man arbejdede med fladfisk. Nu er der 600 familiier, der arbejder direkte ved skrubbe-fiskeriet i Aralsøen – og alle dem, der arbejder i følgehvervene. Den slags er det en fornøjelse at være med til, for det er konkrete projekter, der virker,« siger skipperen.

Ikke mange venner

Knud Andersen, der er udannet maskinarbejder i Tórshavn, var med, da "Fiskekollektivet af 1978" blev skabt, og han var skipper på "Anton", da den blev brugt til erhvervsfiskeri fra 1978 til 2001.

Nu, da han er pensionist, og "Anton" er endt i organisationen "Levende Hav", er han atter på broen.

AGF-brølet blæser i vinden

»Man sænker hovedet, når man hører et brøl, der er halvt så højt, som når AGF scorer – for så ved man, at modstanderen kom foran,« siger Morten Jelsbak, der har adresse på Alphavej blandt stadions nære naboer.

Langt de fleste hjemmekampe følger den dedikerede AGF-fan dog ikke fra hjemadressen, men på tribunerne blandt andre hvidklædte fodboldfans.

Han stiller gerne sin grund til rådighed som privatparkering for kammeraterne, og kun enkelte gange har Morten Jelsbaks jaget fodbold-

fans væk, som på eget initiativ "vandede" hans græsplæne.

»Folks lune afhænger af, om det har været en god eller dårlig dag på stadion. Langt de fleste fodboldtilhængere opfører sig dog pænt, når de går omkring på vejene hos os, der bor i området,« mener Morten Jelsbak.

Lydene, der undslipper sportsarenaen, blander sig fredag og lørdag med lyden fra Morten Jelsbaks anden nabo, Jydske Væddeløbsbane. I over 80 år har heste galoperet om kap på den store

I den rigtige vindretning
blæser lydene fra stadion
direkte over til naboen.

LISE BLOM

lise.blom@jp.dk

